

Молитва къмъ св. Богородица.

Добра майко на милостивия Царь, пречиста и благословена Богородице Марие, излѣй милостъта на своя Синъ и нашия Богъ върху моята грѣшна душа, и научи ме да върша добри дѣла, за да мога останалото време отъ живота си да премина безгрѣшно и да получа място въ рая чрезъ тебе, Богородице Дево, която си едничка чиста и благословена.

Божа майка.

Въ сладки блѣнове, безъ грижа,
спяѣтъ полянки, дреме лесъ,
а девойче въ бедна хижка
бди, не мигнало нощесь.

Клета майка му, недѣля
вече болна какъ лежи,
не излиза отъ постеля:
зло ѝ на сърдце тежи.

Плаче бедното момиче,
сълзи рони, катъ потокъ;
ту къмъ майка си наднича,
ту се взира на възбогъ.

Скоро нощ ще да измине,
ще огрѣять пакъ зори;
майка пъшка, ще загине,
жаръ въ сърдцето ѝ гори.

Хлѣбъ трошица не остана,
ни брашно пѣкъ има драмъ;
какъ ще проси тя горкана?
Какъ ще тънне млада въ срамъ?

Катъ тъжеше тѣй самичка,
съ погледъ вперенъ о греди,
въ мигъ скрибуцна се вратичка,
съ ключъ подпрѣна до преди.

Вѣтрецъ лекичко повѣва.
сладъкъ дъхъ се разпили:
ангелчета съ млада дева
влизатъ съ хубави криле.

— Язъ съмъ, казва, Божа Майка
не плаши се, драга, ти!
Стига, стига вѣчъ се вайка:
твойта скрѣбъ се прекрати!

Сега спи си, мило дете,
спи, недей се кахъри!
Спи, не крей ти, като цвѣте:
здраве Богъ ще ви дари.

Ще премине лута треска,
ще отлети въ край недрагъ,
тамъ въ горица тилилейска,
де царува сънъ и мракъ . . .

Щомъ издума, не се мая
Божа майка, — отлетя
съ красни ангели въ рая,
между пъстрите цвѣти.

Ношъ минава. Спи безъ грижа
тамъ девойче въ сладъкъ блянъ.
Щомъ съмна се, мрачна хижка
домъ си стана пакъ засмѧнъ.

Ц. КАЛЧЕВЪ.

Милосърдието на св. Богородица.

(Легенда)

Свети Андрей презъ цѣлия
си животъ угаждалъ на Бога
съ вѣра и добри дѣла. За това
Господъ го възнаградилъ.
Единъ день Той пратилъ Ан-
гелъ при св. Андрея, за да го
отведе въ рая. Тамъ той ви-
дѣлъ твърде много светци.

Видѣлъ още славнитѣ архан-
гели, херувими и серафими и
безброй ангели. Но св. Андрей
никѫде въ рая не съзрѣлъ
Пресвата Богородица...

Когато слѣзли на земята,
той се осмѣлилъ да запита:
— Защо не видѣхъ въ рая